

SCHOOL BREAK

Příloha č. 1

Crazy Dance

GJC

Black Brothers

Cincinnati

Tomáš Končický

Gitane

**Djs * Breakdance workshop * Obří
trampolína * Výroba náušnic * Food-
painting * Ping-pong * Box * Občerstvení *
a další cool program!**

PARTY

31.7.

**Nám. Barikád
15:00 - 19:00**

fotbalový
turnaj

Žižkov

PROGRAM:

23. 9. 2014
13:30 - 17:30

**ART workshop -
výroba náušnic**

CINCINATY

**Hřiště Rajská zahrada
U Rajské zahrady 1
Praha 3 - Žižkov**

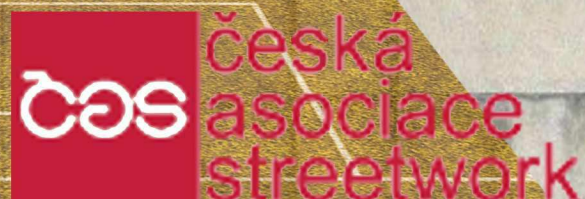
DJ Myrass

Capoeira Mandela

**soutěž o pohár
a ceny**

**Turnaj pořádá Nízkoprahový klub Husita v rámci
Týdne nízkoprahových klubů České asociace
streetwork.**

Akce je finančně podpořena MČ Praha 3.

fungují dva typy odborné péstounské péče – pro děti s handicapem a děti s poruchou chování, a téměř třetina dětí v péstounské péči spadá pod odbornou péči; v Polsku zase existují malé formy ústavní péče (od roku 1999 se děti z velkých ústavů přemísťují do ústavů s menším počtem dětí, které jsou současně zaměřené na rodinnou péči) – viz grafy 1 a 2.

Odlíšnost v úloze různých forem umístění dítěte je determinována moderními dějinami, zejména pak meziválečným obdobím. V Maďarsku fungovala péstounská péče v podobě rodinných kolonií a umístění do rodin od druhé poloviny 19. století a měla vrchol svého vývoje ve 20. letech 20. století (Bickel, 2006). Vedle toho polská ikona ochrany dětí Janusz Korczak dodnes legitimizuje ideje, že i z ústavu se může stát vhodný typ umístění pro děti (Stelmazyk, 2002). Do jaké míry české dějiny přispívají ke spolehání na péstounskou péči jako základ optimalizace obhajobní právo dětí? I ve svých nejjasnějších okamžicích, ve 20. letech a ve druhé půlce 60. let 20. století, nebyla péstounská péče zaměřena na děti s handicapem a na děti z romských rodin. Naopak, v době první republiky byla zavedena právo odložené děti od rodin a rodiče podle soudního řízení dostávali status bezdomovce; v období pozdního socialismu byli pracující ústavy upozorňováni na to, aby nedoporučovali zájemcům adoptovat či přijmout do péstounské péče romské dítě nebo dítě s poruchou vývoje. Bezúspěšnost umístění dětí do náhradní rodiny se zdůvodnila zvýšenou potřebou dokonce odborné složitější péče. Také utilitární pohled na rodinnou výchovu a emocionální vazby jako podmínky lepšího (což znamená užitečného pro veřejnost) vývoje dítěte nepodporuje péstounskou péči ve prospěch zmíněných rizikových skupin.

V ČR je velmi rozšířeno mínění, že romští rodiče své děti milují, ale destruktivní láskou, která se nemůže proměnit ve vyhovující rodičovství z pohledu společnosti. Kritizovat je jednodušší než vypracovávat plán reformy uvázející jak o zdrojích, tak o problémech. Dominává se, že návrh potřebuje dopracování – včetně prostudování existující tzv. dobré praxe (*good practice*) z regionů. Klíčovým úkolem ale zůstává schopnost akčně reformy rozoznávat klíče definující současný stav a minulost ochrany práv dětí v ČR.

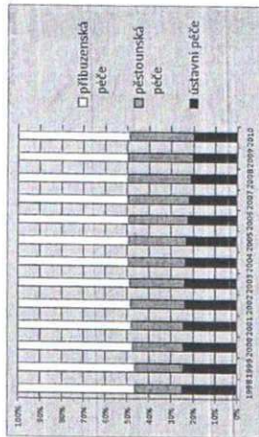
Victoria Šmídová,
výzkumná pracovníce,
Institut veřejné politiky a sociální práce, FSS MU

Použitá literatura:

- BICKEL, E. Our Greatest Treasure, the Child: The Politics of Child Care in Hungary, 1945 to 1956. *Social Politics*, 13 (2), 2006, s. 151–188.
- COUNCIL OF EUROPE. Rights of children in institutions. Paris, 2009.
- PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, 2011.
- STELMASZYK, Z. W. Residential care in Poland: Past, present and future international. *Journal of child and family welfare*, no. 5, vol. 3, 2002.

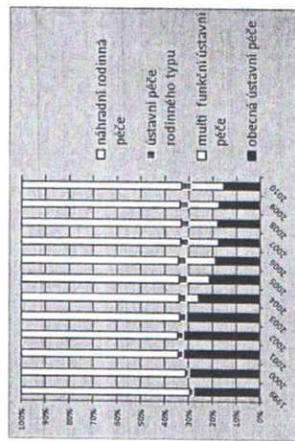
Graf 1: Počet dětí umístěných do různých druhů péče (Maďarsko)

Zdroj: <http://portal.ksh.hu/>

Graf 2: Počet dětí umístěných do různých druhů péče (Polsko)

Zdroj: <http://www.stat.gov.pl/>

Hledání možností mezigenerační solidarity v oblasti nízkoprahových zařízení pro děti a mládež v České republice

Searching of Ways of Intergenerational Solidarity in Youth Clubs in Czech Republic

Miroslav Kappel

Mgr. Miroslav Kappel, Ph.D.¹, je asistentem na Ústavu sociální práce Univerzity Hradec Králové. Zabývá se metodami a technikami sociální práce s jednotlivcem, metodami komunitní práce s mládeží spíše raritní jev. Pět let působil jako terénní sociální pracovník v Komunitním centru Amaro Phurd v Hradci Králové, po slední čtyři roky pracuje jako sociální pracovník v programu sanace rodiny a v probačním programu služby Triangl v Občanském sdružení Salinger.

Abstrakt

V oblasti nízkoprahových zařízení pro děti a mládež od počátků jejího vývoje v České republice převládá určitá tendence k zaměstnávání mladých pracovníků, což je v evropské sociální práci s mládeží spíše raritní jev. Při práci se subkulturami neorganizované mládeže tak chybí určitý prvek péče o zachování kontinuitního vývoje lokálních komunit, který může být ohrožen jistým deficitem v mezigenerační komunikaci. V takové komunikaci totiž mohou pracovníci z jiné generace zpravidla mládeži nabídnout specifickou podporu, spočívající ve sdílení zkušeností, zdrojů, či objevování společných hodnot, což jsou komunikační situace, které vedou k posílení sociálního kapitálu společnosti. Je v praxi velmi obtížné, pokud toto mají zprostředkovávat pracovníci jen o pár let starší než jejich klienti. Nelze potom nabídnout klientům určitou klíčovou zkušenost, že komunikace mezi jednotlivými generacemi v určité komunitě mohou mít i jiný charakter než pouze instruktivní a hodnotící (jak je tomu obvykle v případě formálního vzdělávání na všech stupních školní soustavy), a že dokonce můžou vést i k jistému zážitku souměřitelnosti s širším společenstvím. Cílem statí je nalézt určitá zdůvodnění a praktické možnosti toho, jak posílit tento specifický typ mezigenerační solidarity, který v tuzeckých nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež zatím chybí.

Klíčová slova

NZDM, komunitní práce, neformální výchova, výchova k občanství, mezigenerační solidarita, sociální kapitál

Abstract

There dominates a tendency to keep the young employees in the Czech Republic as for area of youth clubs since the beginning of its development, however it is rather rare phenomenon in the European youth work. Therefore the work with young disorganized subcultures includes the missing particular element with regard to conservation and protection of continual development related to the local communities. There is a certain possibility of a deficit in intergenerational communication. In such a communication may be because workers from other generations usually offer specific support to young people, involving the sharing of experience, resources, or exploring of shared values, which are communication situations that lead to the strengthening of community social capital. In practice that is very difficult if the workers have to mediate this and they are also slightly older than their clients. It isn't possible offering a pivotal experience on intergenerational communication in the community. This experience may have a different character than merely instructive and evaluating ones (such as usually the case with formal education at all levels of the school system), and can even lead to a certain experience of belonging to a particular community. The aim of this article is to find a rationale and practical options how to reinforce a particular type of intergenerational solidarity that is still missing in the inland youth clubs.

Keywords

youth clubs, community work, informal education, citizenship education, intergenerational solidarity, social capital

GABRIEL UKONČIL PRVNÍ ETAPU

Celostátní konference „Práce s neorganizovanými dětmi a mládeží“ ...

HEDEVKA MACHOVÁ, NROS

Ve dnech 21.–22. května 2003 uspořádala Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS) společně s Českou asociací streetwork (ČAS) celostátní konferenci „Práce s neorganizovanými dětmi a mládeží“...

PRÁČE S NEORGANIZOVANÝMI DĚTMI A MLÁDEŽÍ... s financováním NZDM zazněly také obavy z přechodu kompetencí z ministerstev na kraje...

PRŮLEŽITOST BILANCOVAT: UKONČENÍ I. ETAPY PROGRAMU GABRIEL

Soutáží konferencí byla i prezentace konkrétních projektů podpořených z programu Gabriel a výsledků tříleté realizace programu...

V RÁMCI PROGRAMU GABRIEL BYLO V LETECH 2000 - 2003 PODPOŘENO CELKOVOU ČÁSTKOU TĚMĚŘ 13 MILIONŮ Kč 109 PROJEKTŮ...

Učastníci konference - převažně začínající pracovníci NZDM v České republice i v zahraničí: byli uspořádány diskuse a workshopy...

Program Gabriel NROS podporuje všestranný rozvoj osobnosti dítěte a mladého člověka a přispívá tak k formování generace zodpovědných a tvořivých mladých lidí...

Informace: www.nros.cz, www.gabriel.wz.cz, www.streetwork.ecn.cz

- nákup pozemků pro zajištění činnosti (výstavba základěn pro práci s dětmi a mládeží)

- nezbýrné rekonstrukce a obnova objektů bezúplatně převedených z Fondu dětí a mládeže na NNO - děti a mládeže.

JAKÉ JSOU TERMÍN Y A MÍST O PŘEDKLADÁNÍ ŽÁDOSTÍ PRO PŘEDKLADÁNÍ ŽÁDOSTÍ... Žádosti v tematické oblasti č. 1 a č. 2 se předkládají nepozději do 31. října...

Žádosti v tematické oblasti č. 3 se předkládají: a) do 31. října 2003 pro rok 2003 a do datce projekty pro rok 2004...

Žádosti v tematické oblasti č. 3 se předkládají: a) do 31. října 2003 pro rok 2003 a do datce projekty pro rok 2004...

Všechny žádosti o dotaci se předkládají Institutu dětí a mládeže, Sémiov 3, 101 00 Praha 10. Více informací na www.nsmi.cz

ICN poskytuje speciální poradenství zahrnující oblastí důležité pro profesionální rozvoj neziskových organizací. Konzultace jsou poskytovány neziskovými organizacím...

- zvyšování odbornosti dobrovolných a dalších pracovníků s dětmi a mládeží a dalšími projekty

SPÉCIFIČKÉ CÍLE - vytvoření podmínek pro rozvoj neziskového sektoru v oblasti práce s dětmi a mládeží...

ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - neformální vzdělávání a výchova dětí a mládeže...

CÍLOVÉ SKUPINY PŘÍJEMČŮ - nestátní neziskové organizace dětí a mládeže, výjimečně nestátní neziskové organizace pracující s dětmi a mládeží

ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - reprodukce investičního majetku zařízení pro mimoskolní aktivity dětí a mládeže...

ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - reprodukce investičního majetku zařízení pro mimoskolní aktivity dětí a mládeže...

- zvyšování odbornosti dobrovolných a dalších pracovníků s dětmi a mládeží

CÍLOVÉ SKUPINY PŘÍJEMČŮ - NNO pracující s dětmi a mládeží, NNO dětí a mládeže

ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - neformální vzdělávání a výchova dětí a mládeže...

CÍLOVÉ SKUPINY PŘÍJEMČŮ - nestátní neziskové organizace dětí a mládeže, výjimečně nestátní neziskové organizace pracující s dětmi a mládeží

ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - reprodukce investičního majetku zařízení pro mimoskolní aktivity dětí a mládeže...

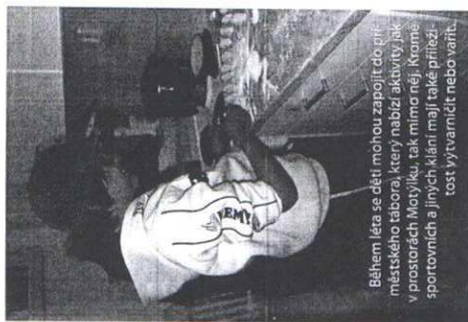
ROZSAH ČINNOSTÍ PRO CÍLOVÉ SKUPINY - reprodukce investičního majetku zařízení pro mimoskolní aktivity dětí a mládeže...

Potřebujete odborné rady nebo konzultace?

ICN poskytuje speciální poradenství zahrnující oblastí důležité pro profesionální rozvoj neziskových organizací...

Kdo žije spokojený život, těžko si umí představit, s jak zoufalými příběhy a nelehkými osudy se v níadí práci setkáváme.

Během léta se děti mohou zapojit do různých aktivit, které nabízí aktivní jak v prostorách Městského tělovýchovného ústavu, tak mimo něj. Straně sportovních a jiných klání mají také příležitost vytvářet vlastní týmy.

Každý touží někam patřit

Nízkoprahová zařízení skýtají často jediné útočiště tisícům dětí

– Erika Olbertová

O čtrnácti letech se v České republice rozvíjí nové metody sociální pomoci, zcela odlišné od klasického institucionálního modelu sociální práce. Lidé o své práci, tedy o terénní sociální práci a o nízkoprahové kluby –

typu služeb jsou velmi často mylně přirovnávány pouze do drogové problematiky, jejich záber je však daleko širší – obsahují i sobě-průběh, sociální pomoci, prevence i volnočasových aktivit a dávají tak možnost i práci s dětmi a mládeží.

Tento slovy charakterizuje svou službu zroučinnosti Česká asociace středov. V současné době registruje CAS v České republice 294 lokálních zařízení, jedním z nich je nízkoprahový klub Párga při komunitním centru Mlýnské ul. v Praze 4. Pro nízkoprahový NIZKÝ pracuje

střednou dostupnost pro děti a mládež, pro které je přetržkou jako chvilky v širších práncích aktivní. mni trávením volného času zneuzpůsobují a dávají příležitost, než-li nemohou.

Od mateřského centra k nízkoprahovému klubu

Když se v roce 1999 sesly tři sdílící Černý Mlýs v Praze dvě maminky na mateřské dovolené Zuzana Jelenová a Hana Urbanová, sotva by si dávaly představu, kolik dětí a jak širokým spektrům spádových potřeb bude za pár let využívat. Jiní poskytovatelé služeb. Inspirovány potřebou individuálního přístupu k dětem se zavázaly k posílení svých služeb založily sdružení na pomoc dětem a mladým lidem, a pustily se do projektu. Integrovaná škola. Kari se obrátilo stále výše.

městský tábor, děti tu mají možnost se i doučovat. Dětem tu zkrátka nabízejí kvalitní alternativu aktivního vyžití. Zasaditím přínosem je také prevence a poradenství. Mnohdy děti pocházejí z opravdu smutných rodinných poměrů, kde nezažívají vůbec hezké a bezstarostné dětství. „Kdo žije spokojený život, těžko si umí představit, s jak zoufalými příběhy a nelehkými osudy se v naší práci setkáváme.“ dodává Hana Urbanová.

„Problémové“ děti

Dívodem, proč se tisíce dětí a mladých lidí touhají po ulicích, je kromě nezájmu o mimškolní aktivity i to, že si nemohou finančně dovolit. Důsledkem bývá nemanipulovaný čas a nuda, odkud je jen krůček k pokusem zakázaného ovoce. Možnost zdarma navštívit místo, kde jsou svým způsobem chráněni a pod „dozorem“ zkušených a skolených pracovníků, je pro ně velmi důležitá. „Můžeme jim nabídnout příležitost pozitivně

ovlivnit postoje a zájmový styl, pomoc v sociálním začlenění, v řešení různých problémů, směrujeme je k odpovědnosti a snažíme se navýšovat jejich kompetence, aby se uměli v životě a různé nepřiznaných situacích orientovat, chovat i „jednat.“ upřesňuje Hana Urbanová ideál, k jakému činnost kluby směřuje.

„Naši klienti mnohdy pocházejí z nevyhovujícího rodinného prostředí. Není výjimkou, že se již během svého dětství setkali s násilím, agresivitou, nepochopením a nezájmem ze strany rodičů, to vše podbarvené i zoufalou ekonomickou situací celé rodiny. Zároveň jejich zájmy posrādají základní stabilitu – jen málo z našich klientů vyrůstá v úplné rodině. Děti se dokonce dostávají do pozice horkého bamboru, který si rodiče bez skutečného zájmu přeházejí, nebo se o něj naopak přeházejí. Není neobvyklé, že každé z dětí v rodině má jiného otce a zároveň se ne vždy jedná o ideální náhradní tatínky – na pořadí dne tak bývají dluhy, problémy se zákonem, nezaměstnanost jednoho nebo obou rodičů.

Děle vyrůstající v takovém prostředí se pak požívá nejen s problémy v rodině, ale i v širším prostředí. Nemá stejné možnosti co do využití svého volného času jako jeho vrstevníci, nabalují se problémy s autoritami (zejména učiteli ve škole) a školní nespěšností, dítě je často obtížen nebo naopak iniciátorem šikany. Snadno tím získá nálepku „problémové“, které se jen obtížně zbavuje, je tedy pochopitelné, že hledá útočiště a zázemí mezi vrstevníky s podobným osudem, kde si v rámci party zabavují s různými formami zábavy, která je na hranici nebo i za hranici zákona – experimentování s návykovými látkami, vandalismus, drobná nelegální činnost jako krádeže a podobně.“ doplňuje Petra Blazková, vedoucí klubu.

Svoboda volby v chráněném prostoru

Je na dětech, kdy přijdou a jak často, na jak dlouhou dobu, jakým zájmem se budou věnovat.

DVA PŘÍBĚHY KLIENTŮ CENTRA

Eva

Je téměř dospělá dívka žijící v úplné mnohacenné rodině s nevyhovujícími bytovými podmínkami. Žádá slovní a možná i fyzickou agresi svých rodičů. Vyhledala příležitost mluvit s pracovníky centra, ale v rozhovorech mnohdy vypráví o událostech, které se nestaly (např., že se odstěhovala). Víme, že neřká pravdu a pokoušíme se ji pomoci přijmout realitu. Její vyprávění přibývá využíváme jako modelové situace, na kterých probíráme různé tématy – odstěhovala ses od rodičů, dobře, a co dál? Jak často se platí nájemné a co poplatky, co o nich víš? Alys mohla bydlit samostatně, musíš mít práci, jak se práce hledá? Dnes si dívka již dovede připustit, že si odpovídky někdy raději vymyslí jen proto, aby byla středem zájmu. Pochopila, že je příjemná taková, jaká je. Dokonce se naučila mluvit i o reálných věcech – o tom, co se děje na klubu, o útržcích z rodinného života. Nyní je mnohem vyrovnanější než dříve.

Lucie

Dívka (věk mezi 14 – 17 lety) žije s matkou, sourozencem a prarodiči. Vzpomínky na otce má spojené jen s fyzickým násilím, jinak si na něj nepamatuje. Rodinu obcas navštěvuje strýc, který se požívá s hraním automatů a závislostí na drogách. Kvůli němu jim nyní hrozí evakuace. Dívka prožívala dlouhodobé vztahy s přiletem umístěným v výchovném ústavu kvůli ubludněním s návykovými látkami. Často se projevoval vulgárně a agresivně. V klubu jsme mnohokrát probírali, co je ve vztahu dobře a co není, proč setrvává s partnerem, i když jí vztah nevyhovuje. Dívka zastávala názor, že když s někým jednou chodí, nebude se přece rozcházet, když chce dlouhodobí vztah. Myslela si, že musí všechno vydržet. Nepoužívala žádnou formu antikoncepce a v případě těhotenství by si přý dítě ponechala. (I ona má velmi mladou maminku.) Asi po roce se i na základě rozhovorů v klubu rozhodla s dotyčným rozzejt, nechcela už snažet jeho chování. Přes partnerovo vyhrůžování a přemlouvání situací skvěle zvládla. Ažklí je nyní sama, nechala si předepsat antikoncepci. Začala se věnovat sportu a iště se necítí na to být matkou. Současné se v klubu snaží dříve pomoci těšit bytovou situaci a poskytovat užitečné rady a kontakty, aby byla schopna orientovat se v tématu evakuací.

Samozřejmě však musíme dodržovat přesná pravidla, která mimo jiné zakazují užívání alkoholických nápojů, drog, násilí a šikany. Mladšími lidem tu nabízejí mnoho programů a poradenských v oblastech, o kterých z nejrůznějších důvodů nemají s kým mluvit. Zkušenosti pracovníků jim dokáží poskytnout nejen informace o různých způsobech nevhodného chování, např. užívání návykových látek, uskaldích sexualit, možnostech vzniku závislosti, ale také s nimi probírají i vážnější otázky, zabývají se finanční gramotností a duševní problematikou, pomáhají při hledání zaměstnání, doprovázejí klienty na jednání s úřady či doporučují návratné služby.

„Snažíme se vytvářet chráněný prostor, aby v něm klienti nacházeli svoje místo, což právě v mnohých nebezpečných velkoměstech a na anonymních sídlištních chybách,“ popisuje tiskal života ve velkých městech Hana Urbanová. V Molyku jsou připraveni pomoci příjemní, mladí a hlavně empatictí pracovníci s bohatou nabídkou zájmových činností a vybavení – stoly na ping-pong či fotbal, šipky, hudební nástroje, keramická dílna nebo kuchyňka, kde se učí vařit, zapojit si mohou i sportovní potřeby na ven. Během léta se děti mohou zapojit do přírůstekového tábora, který nabízí aktivity jak v prostorách Molyku, tak mimo něj. Většinou se v rámci programu podívají na nějaký hrad, navštíví zajímavá kulturní nebo zábavní místa, zúčastní se sportovních klání, mají příležitost vytvářet, vařit, divat se na filmy.

Dejte o sobě vědět! Představte se v Děti a my. Pište nám o dění ve vašem mateřském centru, domově dětí a mládeže nebo neziskové organizaci na deti@portal.cz.

Dobré skutky budou oceněny

Osmý ročník projektu Dětský čin roku jde do finále. Až do 26. září mohou žáci základních škol a gymnázií od prvního kvartý poslat příběhy lidí, kteří někomu pomohli nebo vykonali jiný dobrý skutek, samozřejmě mohou psát

Najít pevnou půdu pod nohama
O jednotlivých samostatných příbězích, které přivádějí klienty do Pacifiku, nelze mluvit zcela otevřeně. V nízkoprahovém klubu se klientům z psychoptických útoků zavazují k mlčenlivosti. „Je nesmírně důležité tento slib neoporušit, abychom nezklamali důvěru, kterou klient získává po mnohdy velmi dlouhou dobu. Když si představíte, že k nám zavítá mladý člověk, který byl v dětství svědkem úmrtí svého rodiče, je jisté zřejmé, že musel prožít nenávratnou bolest, úzkost a že se mu zhroutil svět. O takový příběh není snadné se podílet na první schůzce. Myslím, že nesmírně úlevu a jistý pocit bezpečí přináší to, že klienti mohou docházet do klubu anonymně.“

Ne každé dítě si však umí najít cestu do takového klubu. „Myslím, že něco jako typický klient (veštvář každý příběh je jedinečný a každé z dětí potřebuje individuální přístup. Sotkáváme se však se stále se opakujícími tématy, jakými jsou potřeby se zapadnutím do kolektivu, sklony k agresivnímu a vulgárnímu chování, rizikový sexuální život a jeho velmi časné zahájení, u starších klientů jsou to tématy kopírující život jejich rodičů – nezaměstnanost, dlouhý, neschopnost či neochota dokončit střetání vzdělání, rodičovství ve věku, kdy jsou ještě sami dětmi. Věříme, že se u nás klienti cítí dobře a je pro nás radost, pokud jsme součástí hledání změny ke zlepšení jejich života, nebo se nám podaří pomoci naučit pevnou půdu pod nohama a zažít úspěch,“ uzavírá vedoucí klubu Petra Blazková.

„Myslím, že něco jako typický klient (veštvář každý příběh je jedinečný a každé z dětí potřebuje individuální přístup. Sotkáváme se však se stále se opakujícími tématy, jakými jsou potřeby se zapadnutím do kolektivu, sklony k agresivnímu a vulgárnímu chování, rizikový sexuální život a jeho velmi časné zahájení, u starších klientů jsou to tématy kopírující život jejich rodičů – nezaměstnanost, dlouhý, neschopnost či neochota dokončit střetání vzdělání, rodičovství ve věku, kdy jsou ještě sami dětmi. Věříme, že se u nás klienti cítí dobře a je pro nás radost, pokud jsme součástí hledání změny ke zlepšení jejich života, nebo se nám podaří pomoci naučit pevnou půdu pod nohama a zažít úspěch,“ uzavírá vedoucí klubu Petra Blazková.

Pějme píseň dokola

Kulturní dětský sbor, jedno z nejstarších těles toho typu u nás, přijímá nové členy. 3., 5., 6., 10., 12. a 13. září proběhne nábor na základních školách v Praze. Více na www.kuhmata.cz.

Více informací o nízkoprahových zařízeních na nebo na sídlištních jednotlivých sdruženích. Nízkoprahový klub Pacifik požádáno Informační centrum Molyk, najdete na stránkách

mě podrží, ale v Paciku mi pomůžou.“ (K., 13 let) nebo „Hrozně bych si přáli, abych mohl domů s rodičem mluvit tak, jako s váma na klubu, aby mě poslouchali a neodsuzovali.“ (M., 18 let) Ne všichni klienti zkrátka pocházejí ze složitých sociálních poměrů. Do klubu často zavítají třeba děti, které bydlí u babičky, protože o ně rodiče nestojí nebo nejsou schopni se adekvátně starat, ale i středoškolaři a jednatelky.

„Myslím, že něco jako typický klient (veštvář každý příběh je jedinečný a každé z dětí potřebuje individuální přístup. Sotkáváme se však se stále se opakujícími tématy, jakými jsou potřeby se zapadnutím do kolektivu, sklony k agresivnímu a vulgárnímu chování, rizikový sexuální život a jeho velmi časné zahájení, u starších klientů jsou to tématy kopírující život jejich rodičů – nezaměstnanost, dlouhý, neschopnost či neochota dokončit střetání vzdělání, rodičovství ve věku, kdy jsou ještě sami dětmi. Věříme, že se u nás klienti cítí dobře a je pro nás radost, pokud jsme součástí hledání změny ke zlepšení jejich života, nebo se nám podaří pomoci naučit pevnou půdu pod nohama a zažít úspěch,“ uzavírá vedoucí klubu Petra Blazková.

Vzpomínky na prázdniny

Prázdniny jsou skoro za námi. Máme pro vás pár nápadů, jak si zachovat vzpomínky na báječné prožitě chvíle. Byli jste u moře, na chatě nebo na výletě v Praze? Líbilo se vám tam? Přivezli jste si něco domů na památku?

- Veronika Kirchnerová, Radka Rubešová

Zapečené vzpomínky

Shromáždíte všechny kamínky, musličky, klacký a přírodní suvenýry z cest a z mistruho pískoviště si přinesete kybiček písku. Aby nám zůstalo ze vzpomínek a památek z prázdnin neuteklo, je dobré si je pěkně seskládat a pak pořádně vypéct.

Potřebujeme: písek, přírodní z cest, hladkou mouku, vodu, plech, alobal nebo pečící papír, případně čajové svíčky.

Nejprve připravíme pískové těsto, smícháme lžíci mouky s 1 dílem vody (např. lžič, do kase dospíváme písek tak, aby vzniklo kompaktní těsto. Z pískového těsta si vytvoříme korpus – kolo, čtverec, libovolný tvar. Pokud těsto dostatečně pevně nedrží, můžeme si pomoci vykrajovátkem. Pracujeme na plechu pokrytém alobalem nebo pečícím papírem.

(foto 1) Skládáme prázdninovou mozaiku: do korpusu jemně vtlačujeme kamínky, mušle, klacký apod. Do písku můžeme také vložit kalíšek od čajové svíčky, čímž získáme letní svícen.

Prázdninové pískové mozaiky pečeme v troubě cca 30 min na 160°C. (foto 2, 3, 4)

Jak si oživit vzpomínky na prázdninové zážitky?

Cestovní deník – Pořídte si sešit, ze kterého si vytvoříte deník s vlepými vstupenkami a lístky. Další důležitá údaj je vlastnoručně dokreslete či dopište.

„Zavazujeme“ léto – Stejně jako se letní ovoce zavazuje, abychom si na něm mohli v zimě pochutnat, můžeme si „zavazít“ vzpomínky na prázdninové dobrodružství. Do větší sklenice nebo průhledné vázy sypané a skládáme postupně různé vrstvy přírodních materiálů (kamenný různých velikostí, mušle, suché plody, písek atd.) z cest. Můžeme přidat popisek s místem a datem, odkud úlovky pochází.

Zahradní land art – mandala – Vyskládejte si na zahradě ze všech nalezených přírodních

foto 1

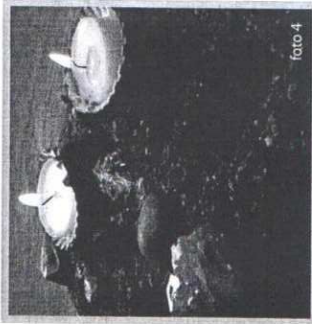

foto 2

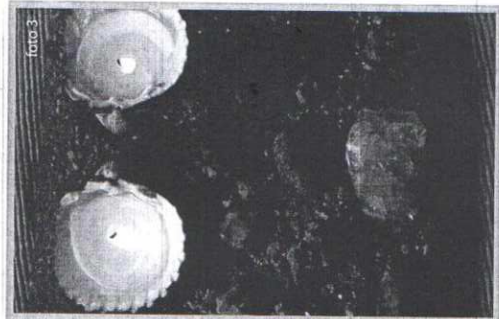

foto 3

a suvenýry, obrázky, mandalu nebo ozdobnou cestičku. Pokud nemáte zahradu, ozdobte si větší květináč.

Prázdninový obraz – Lehnete si na příjemné a pohodlné místo, zavřete oči a zkuste si pomocí vyprávění vyvolat vzpomínku na určitou událost či místo. Obraz si co nejlépe v mysli probíráte a zapamatujete, poté namalujete či nakreslíte.

S klíčem na krku

Mladí lidé jsou na velkoměstských sídlištích často hodně osamělí. Komunitní centrum Krok jim na jednom pražském sídlišti pomáhá vyrovnat se se všemi důležitými životními tématy, která jim dospívání přináší.

Bývalá školka na stárnoucím sídlišti, vchody i zdi okolo oken pomalované graffiti, na malém hřišti vedle vchodu do klubu, kde si ještě před několika lety hrály předškolní děti, teď skupina dospívajících zápolí s pravidly softballu. Z pootařených dveří je slyšet housle music a za ping-pongovým stolem dvojice kluků probírá při hře události minulého týdně. Obrázek běžného odpoledne v komunitním centru ukazuje, že zde našly svoje místo různé skupiny dospívajících mladých lidí, kteří by svůj volný čas jinak trávili poulováním se po sídlišti a v horším případě by si jej zpestřovali kriminální činností.

Sídliště Praty 12 jsou poměrně mladá. Malé děti ale už odrostly, školky se vyprázdnily a sídliště začala mít problémy s nabídkou programu pro silnou skupinu dospívajících mladých lidí. „V podstatě tady není kam jít“, říká Alena Vosáhllová, terénní pracovníce centra. „Neexistují tady rozsáhlejší parky a kromě kroužků v kulturních domech a školách tu nejsou žádné možnosti, jak trávit volný čas. Děti, které nejsou příliš tvůrčí a které jsou spíše pasivní, zůstávají na ulici. Začínají hledat vrstevníky, protože jsou v obodbi, kdy kolem sebe potřebují mít kamarády a potřebují někam patřit. Vznikají partičky, které se dostávají do průsvitů, což je právě naše klientela.“

Mládeží „s klíčem na krku“ začalo v roce 1995 občanské sdružení Proxima sociálně nabízet v komunitním centru Krok s podporou městské části Prahy 12 několik možností, jak smysluplně trávit volný čas mezi vrstevníky. Původní koncept projektu komunitního centra si od začátku udržovala několik základních prvků: terénní sociální práce, síť nízkoprahových klubů, možnost sociálního azylového bydlení pro mladé matky s dětmi a pro mladistvé dívky, nabídku terapeutických nebo poradenských služeb a probační resocializační program pro mladistvé delikventy.

Maringotka na sídlišti

Od počátku fungování centra spočíval velký díl práce na streetworkech. Dvojice muž a žena měla mapovat terén, vytvářet místa, na nichž se scházela mládež mezi dvacátí a osmačtyřiceti, a pokoušet se s nimi navázat

kontakt. „Bohužel se stávalo, že mužská část dvojice se často obměňovala“, říká Alena Vosáhllová. „Kolegové přicházeli a odcházeli, protože jim tento druh práce nevyhovoval, nenaplňoval je anebo selhali a rozhodli se odejít. Já bych přitom kolegu partáka potřebovala.“

Terénní pracovníci se snaží všemi silami udržet si koncept terénní sociální práce se skupinami, které nejsou zatížené pouze jedním problémem a u nichž převládá pasivní způsob trávení volného času s rizikovými faktory, jako jsou sklony k delikvenci nebo k experimentování s drogami. „Neorientujeme se na žádnou specifickou skupinu“, říká Alena Vosáhllová.

„Pokud se mezi našimi klienty objeví problém drog, a to se stává čím dál častěji, pracujeme s nimi jen do té míry, že se je snažíme motivovat ke změně životního scénáře. V okamžiku, kdy jsou ochotni k nějaké změně, doprovázíme je do zařízení, která jsou na práci se závislostmi specializovaná. Hodně dobrou zkušenost máme v tomto směru se Sananím.“

Od roku 1997 složí streetworkertim jako zážitek a kontaktní místo mobilní maringotka. Sem přecházejí mladí lidé se svými vztahovými problémy. „Velkým tématem na sídlišti je také osamělost“, říká Alena Vosáhllová. „Chápu rodiče, kteří ohodí do práce, musjí se starat o domácnost a jsou rádi, když dítě zmizí z bytu. Děti jsou odpoledne vypuštěné na ulici, rodiče jsou spokojeni, když se vrátí v určitém hodinu, ale už třeba nemají dost energie se s dítětem bavit o tom, co se s ním celé odpoledne dělo. Navíc je někdy díky revolujícímu projevu mladých dost těžké s nimi komunikovat.“

Podle jejich slov prožívají některé děti problémy, které jsou netypické jejich věku a zkušenosti a pokud zůstanou s tímto svým prožíváním samy, začnou vyhledávat náhražky a úniky z těžké situace.

Kluby pro všechny

Program nízkoprahového klubu patří na počátku činnosti k vůbec prvním aktivitám, které začalo komunitní centrum Krok nabízet. Základní myšlenka vytvořit otevřený prostor s minimálními vstupními zápočetmi do jím blízkých činností, se v následujících letech rozšířila o další kluby. V klubu Garáž se začali scházet vyznavači skateboardu a in-line bruslení, sami se začali zapojoovat do jeho budování, a protože potřebovali

Mladí lidé mohou v Kroku navštívit filmový klub nebo house party. Otevřeno je až do 21.00.

krvý prostor, kde by mohli sportovat i během zimního období, postavili si zde U-rampu. Původní sportovní zařízení ale začali pracovníci rozšiřovat a otvírat i pro další skupiny a dnes se klub stal kontaktním místem i pro rodiče, kteří se přicházejí podívat na své děti.

Za největší úspěch považují pracovníci centra multikulturní soužití původně nepřátelských skupin mladých, jako jsou skateboardingisté a příslušníci skinheads, v jednom společném klubu.

Cílem činnosti klubu je podle Aleny Vosáhllové dostávat se do kontaktu se širokým spektrem mladých lidí a poskytovat jim pomoc při řešení obtížných životních situací. Přestože kvůli omezeným prostorovým možnostem nemohou pracovníci nabízet rozsáhlejší programy, hudba, kterou si mohou návštěvníci klubů nejméně pravidelně, mezi něž patří zákaz kouření, konzumace alkoholu a drog a zákaz agresivního chování, umožňuje mladým lidem prožívat volný čas v prostředí, ve kterém se cítí dobře.

Tedy klub byl otevřen v roce 2000 na základě popíavky městské části Prahy 12 a je zaměřen na nižší věkovou kategorii dětí do 12 let převážně z dysfunkčních rodin. Zaim však spíše hledá svou podobu i formy preventivní práce s dětmi mladšího školního věku.

Klubová práce s mládeží má i své další rozšiřující programy. Osvědčily se skupinové výjezdy s herní tematikou a zážitkovým programem. Přestože jsou podle Aleny Vosáhllové mladí ze začátku neúvěrivi a nechce se jim vysoupat ze zaběhaného stereotypu, většinou se z výjezdů vrací nadšení, protože mohou zažít něco neobyčejného. Kolega ještě nabízí jednou týdně domácí skupinu. „Říká, že je další způsob, jak je poznat trochu jinak než v klubu. Měly by výjezdy nebo setkání jsou zaměřené tematicky. Každý文化véma, především kolem vztahů nebo

Za největší úspěch považují pracovníci centra multikulturní soužití původně nepřátelských skupin mladých, jako jsou skateboardingisté a příslušníci skinheads, v jednom společném klubu.

Kontakt:

Komunitní centrum Krok
Rakovského 31/38
143 00 Praha 4
tel./fax: 02/402.13.12
e-mail: krok@iol.cz

Terapii může nabídnout jen odborník

Téměř všichni pracovníci dnes šestičlenného týmu absolvují zárovec psychoterapeutický výcvik nebo ho již ukončili. „Výcvik je pro každého pracovníka základ pro další práci tohoto typu. Nejdříve se musí naučit pracovat se sebou“, říká Alena Vosáhllová. „Proto jsou všichni pracovníci týmu postupně tlačeni k tomu, aby takový výcvik absolvovali. Chápeme to jako formu permanentního dozrání, které si tu musí každý zajistit sám.“

Terapeutické služby centra byly na začátku působení spojeny se zakladateli projektu. Po jejich odchodu nabízejí pracovníci spíše poradenské služby, protože se na odbornou terapeutickou práci nechtějí. „Výcvik ještě neznamená, že je člověk schopný terapii poskytovat“, říká Alena Vosáhllová. „Když se v poradenské službě dostane k tématům, která už patří do terapie, doprovázíme mladé lidi k odborníkům, kteří jsou schopni jim terapii dostatečně fundovaně poskytnout.“ Od minulého roku se pracovníci centra podíleli získat i profesní supervizní zájem, což pro svou práci považují za velký přínos.

Podle Aleny Vosáhllové nejsou jejich klienti příliš zvyklí jim sdělovat své názory na chod centra. Dokaží se ozvat, pokud jim pracovníci se svým přístupem nesednou nebo zlomové nebo krizové okamžiky, kdy poznáváme, co pro ně Krok znamená. Když prožívají nějaké těžké životní období a nám se podaří je tímto obdobím provést, jsou schopni třeba i říct „dik“, v běžné mluvě jsou ale taková sdělení spíše vzácná“, uzavírá.

Jakub Hučín